

34(497.1)
(094.5)

Уведено у нови инвентар бр. 2774
1 јануара 1942 год.
Београд.
9

Тарина плаћена
IX. Нови Сад, IX. 1929. Број 9.

ЗБИРКА

ЗАКОНА, МИНИСТАРСКИХ НАРЕДАБА
И УРЕДАБА

ЗБИРКА

ОДЛУКА ВИШИХ СУДОВА
КРАЉЕВИНЕ СРБА, ХРВАТА И СЛОВЕНАЦА

IX.

1929.

УРЕДНИК И ИЗДАВАЧ:

Др. Никола Ј. Игњатовић
председник Апелационог Суда у Н. Саду

Садржина: 20. Закон о Привилегованој Аграрној Банци.

Садржина: 92. Одговорност творнице. — 93. Дисц. ствар против судија. — 94. Призив против пресуде о дилаторним приговорима. — 95. Кр. јавни бележник. — 96. Оправдање. — 97. Стечај. — 98. Издржавање жене. — 99. Поклон. — 100. Бракоразв. парница. — 101. Ломбардни зајам. — 102. Издржавање жене.

ШТАМПАРИЈА БРАЋЕ ГРУЈИЋА У НОВОМ САДУ.
Милетићева ул. 23.

Председник Апелационог Суда у Н. Саду

Број Предс. I. Б. 11-1929.

Запазио сам, да неки судови, решавајући о издржавању жене на основу §-а 102. зак. чл. XXXI:1894. (Закон о брачном праву) у својим одлукама заступају то правно стајалиште, да оваково издржавање жени припада безусловно без обзира на евентуалну кривицу женину.

Ово правно стајалиште до душе одговара пракси бивших угарских судова, али не одговара пракси наших виших судова.

Бивши се угарски судови најме држаше те праксе, да за време бракоразводне парнице, жени безусловно припада право на издржавање, без обзира на женину кривицу, коју су увек само у коначној пресуди установљавали.

Међутим наши виши судови одма после уједињења напустили су ту праксу бивших угарских судова, те су изrekli: ако се суд већ приликом доношења одлуке о одвојеном живљењу брачних странака, несумњиво увери, да жену терети така кривица, због које јој неће бити досуђено ни коначно издржавање — н. пр. жена с другим живи у дивљем браку или тврдокорно проводи неморални живот — тада јој суд не досуђује већ ни привремено издржавање.

Достављајући овај свој распис Господи Члановима Апелационог Суда, као и Господи Председницима Окружних Судова, умољавам их, да се у будуће придржавају утврђене праксе наших виших судова.

Нови Сад, 27. фебруара 1929. године.

Председник

Др. Никола Игњатовић

Игњатовић

ШТАМПАРИЈА БРАЋЕ ГРУПНА У НОВОМ САДУ
Милетина ул. 23.

1) правни посао већ пријављен на односном месту, да би се издејствовало евентуално потребно одобрење, да би се одмерила преписна пристојба или да би се у катастарским радовима спровела промена, настала у лицу држаоца, или ако је

2) уговорна странка узела у државину отуђену некретнину, или ако је

3) повела парницу ради испуњења уговора, који је наводно усменим путем склопљен.

Осим стављања написмено, какви су још други захтеви потребни за ваљаност правног посла, којим се отуђује некретнина, и особито то у којим случајевима је потребан пристанак власти, у том погледу меродавне су одредбе постојећих правних прописа.

§. 2. На исправи, која служи основицом грунтового убележења, и женско може бити сведок. (Грунт. ред тач. в., §. 82).

У случајевима, које ће одредити министар правде, исправу о правном послу, на ком је засновано грунтивно убележење, може сачинити грунтовна власт или њезин изасланик састављањем записника.

§. 3 На основу изјаве власника може се убележити у грунтовницу право прекупа, опције или откупа, на молбу и у корист државе или Земаљског Савеза Мађарских Земљопоседничких Кредитних Завода (XV: 1911). Убележено право може се остварити под условима које садржава изјава.

На основу изјаве власника, учињене ма којом приликом, и на молбу министра пољопривреде или по њему овлаштеног органа или пак Земаљског Савеза Мађарских Земљопоседничких Кредитних Завода, може се убележити у грунтовници, да се некретнина — евентуално њезино плодуживање — може отуђити или другом уступити само уз пристанак министра пољопривреде или по њему одређеног органа или пак Земаљског Савеза Мађарских Земљопоседничких Кредитних Завода, и да се оптеретити може само уз овакав пристанак и само до границе, која је одређена у изјави.

Убележење, које одговара ставу 1. или 2., пуно-важно је и према трећим лицима у грунтовном реду првенства, и онда, ако је оно уведено у грунтовницу, пре ступања на снагу ове наредбе.

§. 4¹⁾ Против таког грунтовног убележење, које се коси са правним правилима, — у случајевима, које путем наредбе установи министар правде, — фискал муниципије или повереник министра правде може се послужити правним леком у општем интересу и у року, отвореном за странке. Фискал муниципије или повереник министра правде, дужан је послужити се овим правним леком, ако га у појединим случајевима упути министар правде или пак по овлаштењу министра правде друга власт, која је позвана да врши надзор над судовима.

У случају §-а 145. Грунтовног реда, и против две сагласне одлуке има места правном средствву у општем интересу. У овом случају је рок за правни лек 15 дана, који се има рачунати од достављања решења на руке странака, а ако се решење уручи и фискалу муниципије или поверенику министра правде, од овог уручења.

Са гледишта рока предвиђеног у ставу 1., странком се имају сматрати и они органи, позвани да воде обласни надзор над некретнином, којима се по постојећим правним прописима има саопштити одлука, донесена у предмету убележења.

§. 5. Министар правде установиће правне прописе, који су потребни, да се допуни и спроведе ова наредба.

§. 6. Ова наредба ступа на снагу 15. октобра 1918. године. Важност исте не протеже се на Хрватску и Славонију.

У Будимпешти, 8. октобра 1918. г.

(Обнародовано у Служб. Новинама дне 10. октобра 1918. г.)

*

Судска пракса. Министарска наредба бр. 4420/1918. М. Пред. као таква која је на основу овлаштења законодавног тела пра-

¹⁾ Овај §. не дира остале прописе о правним средстввима у општем интересу.

вилно донесена, у своје време у службеним новинама прописно објављена, и досада од надлежних фактора још не повучена, има се безусловно примењивати тим пре, што она не спада међу оне наредбе мађ. министарства, које су биле уперене против народности.

(Апелација. Суд у Н. Саду бр. Г. 240/1921.)

Наредба Мађарског Министарства, издата под бројем 4420/1918. М. П. у предмету ограничења промета некретнина, у крепости је, те се она има примењивати.

(Касациони Суд Одељење Б., у Н. Саду, бр. Г. 13/1921.)

То наређење министарске наредбе бр. 4420/1918. М. П., да се правни посао о отуђивању некретнина мора оснивати на исправи, важи за обе странке.

(Кас. у Н. Саду, Г. 208/1921.)

Наредба бр. 4420/1918 М. П. у крепости је. У смислу ове за ваљаност отуђивања некретнина, потребна је исправа.

(Кас. у Н. Саду, Г. 1/1922.)

По §-у 1. Уредбе бр. 4420/1918. М. П. за правоважност правних послова, којима се отуђују некретнине, потребно је, да се о склопљеном правном послу истави исправа, ради чега се захтева, да се сагласне изјаве обеју странака, гледе правног посла уврсте у исправу, јер само таква исправа садржи у себи правни посао. — Прописи гледе отуђивања некретнине имају повратну снагу и на оне уговоре, који су склопљени пре ступања на снагу ове уредбе, у колико не предложе услови, наведени у тач. 1—3 §-а 1. исте Уредбе.

(Кас. Суд у Н. Саду, Г. 260/1922.)

Наредба бр. 4420/1918. М. Предс. о отуђивању некретнине остаје у важности и после ратификовања уговора о миру, све док се изречно не повуче натраг, или не замени другом законском одредбом.

(Кас. Суд Н. Сад, Г. 138/1923)

Тужитељ и правни предходник тужених, уговорили су, да овај потоњи купи на судској јавној продаји тужитељеве некретнине с том обавезом, да их преда тужитељу, када му овај врати односно накнади за некретнине дату куповнину и преписну пристојбу. Предмет овог уговора јесте отуђивање некретнине, дакле за пуноважност његову, по Наредби бр. 4420/1918. М. П., потребно је, да о склопљеном правном послу буде истављена исправа.

(Кас. Суд у Н. Саду, бр. Г. 50/1923.)

Истина, да Наредба бр. 4420/1918. М. Пр. не прописује то, да исправа мора одговарати захтевима грунтовног реда, нити захтева то, да по грађ. парн. поступнику има потпуну доказну снагу, али под траженом исправом свакако се има разумети само така исправа, у којој су сви битни састојци купопродајног уговора. Да би се пак купопродајни уговор могао сматрати склопљеним, потребан је споразум странака у погледу предмета купопродаје и купопродајне цене. Како пак по садржини прикључене иначе неспорне исправе, недостаје један од битних елемената купопродајног уговора, јер у њој није назначена куповна цена, позивни суд је без повреде права иврекао, да приложена исправа не одговара захтевима §-а 1. поменуте Наредбе.

(Кас. Суд Н. Сад, бр. Г. 268/1923.)

Наредба бр. 4420/1918. М. Предс. има се применити и на претходни уговор (*actum de contrahendo*). Иста наредба не садржава никакве прописе у погледу тога, како треба да је састављена исправа, но ипак из те диспозиције, да се правни посао има ставити на писмено, следи, да је потребна писмена изјава не само једне већ и друге странке. — Пропис ове наредбе у погледу захтева исправе, стављен је не само у корист једне, већ у корист обеју странака. — Ова Наредба има повратну снагу и на оне правне послове, који су склопљени пре 1914. године, јер у ставкама под 1—3. §-а 1. таксативно су набројани они изузетни случајеви, када се прописи ове наредбе не могу применити на уговоре склопљене пре издавања ове наредбе, а у погледу времена, до кога допире повратна снага, у наредби није постављена никаква граница.

(Кас. Суд у Н. Саду, бр. Г. 256/1923.)

По правилном и сталном судском праксом утврђеном тумачењу Наредбе бр. 4420/1918. М. Пр. није потребно да истављена исправа одговара захтевима Грунтовног реда нити је потребно да она по наређењу грађ. парн. поступника има потпуну доказну снагу, већ је само толико потребно, да се у њој налазе сви битни саставци једног, у конкретном случају купопродајног уговора. Потребан је дакле споразум странака у погледу предмета и купопродајне цене.

(Кас. Суд у Н. Саду, бр. Г. 187/1924.)

Под отуђивањем има се разумети не само купопродаја, већ сви они правни послови, којима се право власништва преноси на другога. Наредба бр. 4420/1918. М. Пр. дакле има се применити и на дародавне уговоре, у колико је предмет даровања некретнина.

(Кас. Суд у Н. Саду, бр. Г. 1/1923.)

Наредба бр. 4420/1918 М. Предс. не чини разлику између слепих и неслепих уговорних странака. По §-у 22. зак. чл. VII: 1886. за важност правних послова, које склапају слепи, није потребно, да о дотичном правном послу буде истављена јавно-бележничка исправа.

(Кас. Суд у Н. Саду, бр. Г. 201/1924)

Та погодба странака, да продавцу припада право откупа, само онда има важности, ако је сходно Наредби бр. 4420/1918. М. Предс. стављена написмено.

(Кас. Суд у Н. Саду, бр. Г. 234/1924.)

Наредба бр. 4420/1918. М. Предс. о отуђивању некретнина, не може се применити на одрицање од наследства; јер и поред начела наслеђивања *ipso iure*, онај, који би имао наследити, са самим чином делације наследства, још није лишен тога права, да одбије наследство с повратним дејством од оног времена, од кога би *ipso iure* прибавио наследство; услед чега имање, које прелази *ipso iure*, само онда постаје наследниковим имањем, фактично прибављеним, ако га исти не одбије, односно ако ее не одрече. Онај дакле, који се одрече наследства, тај ни не прибавља наследство, чему је правна последица, да га ни не може отуђити.

(Кас. Суд у Н. Саду, бр. Г. 337/1924.)

Подела заједничке имовине не улази у оквир Наредбе бр. 4420/1918. М. Пр. пошто код поделе заједничког власништа стварно нема отуђења.

(Кас. Суд у Н. Саду, бр. Г. 40/1925.)

По §-у 1. Наредбе бр. 4420/1918. М. Предс. за ваљаност правног посла, којим се отуђује некретнина, потребно је, да се о правном послу истави исправа. По сталној судској пракси овом захтеву је удовољено и онда, ако свака уговорна странка по њој истављену и потписану посебну изјаву преда противној странци.

(Кас. Суд Н. Сад, бр. Г. 144/1925.)

Наредба бр. 4420/1918. М. Предс. не тражи да исправа мора одговарати захтевима §-а 317. Гпп., али из диспозиције да се цело правни посао има ставити написмено у облику исправе, следи, да је поред јасне и одређене изјаве странака, безусловно потребан и потпис уговорних странака, јер без потписа нема исправе, а у недостатку исправе, нема ваљаног правног посла о отуђивању некретнине.

(Кас. Суд Н. Сад, бр. Г. 296/1925.)

Не вреди правни посао, којим се отуђује некретнина, ако о томе није направљена исправа. Ово се правило простире и на оне правне послове, који су склопљени пре ступања у живот (15. окт. 1918.) исте Наредбе у колико не предлеже услови, набројани у поменутој Наредби.

(Кас. Суд Н. Сад, бр. Г. 325/1925.)

Кад неко из прихода своје и братовљеве земље купи некретнине, и том приликом усмено изјави, да је земљу купио и за свога брата, и да ће половину купљене земље своје брату издати чим се овај врати из рата, па ову изјаву прихвати жена братовљева у име свога одсутног мужа, за ваљаност оваког правног посла, потребно је, да се о њему истави исправа. У датом случају не предлежи изузетак из тач. 2. §-а 1. Наредба бр. 4420/1018. М. Пр., јер купац, када је узео у посед купљену земљу, није изречно изјавио, да половину те земље узима у посед у име свога одсутнога брата, или као његов заступник, већ је земљу узео у свој посед, велећи, да ће половину земље издати, кад му се брат врати из рата.

(Кас. Суд Н. Сад, бр. Г.)

За ваљаност отуђивања некретнине, потребно је, да исправа садржи у себи битне елементе купродајног уговора. а то су: предмет купопродаје и купопродајну цену. Празна бланкета купопродајног уговора, која не садржава та два елемента, све ако су је странке и потписале, не одговара §-у 1. Наредбе бр. 4420/1918. Мин. Предс.

(Касација Н. Сад, бр. Г. 96/1927)

Када купац купи творницу (сирћета), која се састоји из некретнина и покретнина, тај се уговор има сматрати јединственим правним послом; према томе, ако је уговор — на основу Наредбе бр. 4420/1918. М. П. — неважан у погледу некретнина, тада продавац не може тражити испуњење уговора ни у погледу покретних ствари.

(Кас. Суд Н. Сад, бр. Г. 161/1927.)

За ваљаност пуномоћи за отуђење некретнине, потребна је исправа.

(Кас. Суд Н. Сад, бр. Г. 299/1927.)

Наредба бр. 4420/1918. М. П. има се применити на сва добровољна отуђивања некретнина, сем на оне јавне продаје, које имају дејство извршне лицитације (§. 204. извршног закона). Није таква јавна продаја она, која је додуше јавно одржана од стране општинских органа. За ваљаност ове продаје, потребно је, да о њој буде састављена исправа.

(Кас. Суд Н. Сад, бр. Г. 310/1925.)

Ваљаност писмено склопљеног уговора о отуђивању некретнина, не тангира та околност, што се исправа касније изгубила

(Кас. Суд Н. Сад, Г. 336/1927.)

Ако уговор о отуђивању некретнина није сачињен у писменом облику, како то прописује Наредба бр. 4420/1918. М. Пр., тада свака уговорна странка има да врати све оно, што је на основу тог неважног правног посла примила. Ако је за осигурање капаре дата меница, и она се има вратити.

(Касациони Суд Н. Сад, бр. Г. 136/1927.)

Од стране уговорних странака по наредби 4420/1918 М. П. састављени спис мора бити снабдевен потписом тих странака.

(Апелациони Суд као ревив. суд бр. Г. 652/1927.)

20.

МИ

АЛЕКСАНДАР I

по милости Божјој и вољи Народној
КРАЉ СРБА, ХРВАТА И СЛОВЕНАЦА

На предлог Нашег Министра Пољопривреде, стављен у сагласности са Председником Нашег Министарског Савета, прописујемо и проглашујемо

ЗАКОН

о

Привилегованој Аграрној Банци

І. ОДСЕК

Статути Привилеговане Аграрне Банке.

І Фирма, циљ, седиште, трајање и објава друштва

Члан 1.

Привилегована Аграрна Банка је акцијско друштво основано у циљу да повољним кредитом помаже пољопривреду и привреду (пољопривредника) у опште.

Члан 2.

Фирма банке гласи: „Привилегована Аграрна Банка А. Д.“, а на француском језику: „Banque Agricole Privilégiée S. A.“.

Овако ће се фирма код надлежног суда протоколисати.

Члан 3.

Фирму пуноважно потписују колективно или два члана Управног Одбора или један члан Управног Одбора и један од банчиних чиновника, који има прокуру или Директор банчин и један банчин чиновник који има прокуру.

Члан 4.

Банка има своје седиште у Београду. Банка може по закључку Управног Одбора оснивати у другим местима своје филијале или експозитуре.

Члан 5.

Банка се оснива на неодређено време.

Члан 6.

Банчине објаве ће бити пуноважне кад се огласе у Службеним Новинама Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца. Но Управни Одбор може наредити да се објаве банчине огласе још и у другим новинама.

II. Акцијски капитал и акције друштва

Члан 7.

Акцијски капитал друштва утврђује се за почетак 300,000.000.— динара подељен на 600.000 акција свака по 500.— динара. Овај се капитал може закључком збора акционара повећати до износа од једне милиарде динара.

Члан 8.

Почетни капитал од 300 милиона динара уписаће се овако:

а) Држава преузима акције за износ од 120 милиона динара.

Износ потраживања Државе према Дирекцији за пољопривредни кредит, након одбитка евентуалних губитака за које држава јамчи (чл. 68.) зарачунаће се као прва делимична уплата. Овај се губитак има утврдити најдаље до 31. марта 1930. године, а 1. априла 1930. године уплатиће Држава остатак до 120 милиона динара.

б) Државна Класна Лутрија преузима акције прве емисије за износ од 20 (двадесет) милиона динара. До сада код Дирекције за пољопривредни кредит већ уплаћени износ сматраће се као прва делимична уплата. Остатак до 20 милиона динара уплатиће се до 31. марта 1930. године.

в) На остатак акција прве емисије имају првенство да упишу Народна Банка, Државна Хипотекарна Банка, Поштанска Штедионица, Земљорадничке Задруге и њихови Савези, области, општине и новчани заводи. Новчани заводи смеју за упис ових акција употребити своје резерве фондове.

г) У колико буде још преостало акција пошто их буду уписали заводи и установе поменути под сл. в) моћиће преостале акције уписати и приватна лица.

Ако би приликом прве емисије уписало акција више од 300.000 комада конститутуирајући Збор акционара може или уписе пријављене од завода, установа и приватних лица поменутих под сл. в) и г) овог члана сразмерно смањити или закључити да се акцијски капитал одмах повећа на одговарајућу висину.

Класна лутрија код сваке нове емисије има да упише акције за износ који одговара једној половини њеног чистог добитка прошле године.

Члан 9.

Упис акција вршиће се у року од два месеца после обнародовања овог Закона.

Поближе одредбе о томе када ће започети упис, где ће се примати пријаве за упис, као и о облику ових пријава прописаће Министар Пољопривреде.

Приликом уписа мора се на акције уписане од установа, новчаних завода и приватних лица поменутих под сл. в) и г) члана 8., положити 25% номиналног износа уписаних акција. Остатак уплатиће се у три једнаке отплате, по позиву Управног Одбора али најдаље до 31. марта 1930. године.

Ко не буде извршио накнадне уплате у прописаном року, иде му оно, што је уплатио у корист резервног фонда бавчина.

Члан 10.

Акције друштва гласе на доносиоца. Но акције издаће се уписницима тек кад потпуно исплате уписане акције, а дотле добиће привремене признанице које ће гласити на име уписника.

Формулар за акције и привремене признанице прописује Управни Одбор. Како акције тако и привремене признанице морају бити снабдевене бројевима по реду, а акције још и талоном и с купонима.

III Послови друштва

Чла 11.

Послови којима ће се Аграрна Банка бавити су ови:

1. даваће кредите (зајмове) али искључиво пољопривредницима као и пољопривредним задружним кредитним организацијама, задругама, припомоћним закладама, аграрним заједницама и сличним установама.

Кредити могу бити краткорочни и дугорочни.

Краткорочни кредити даваће се:

а) на обавезнице пољопривредним организацијама;

б) есконтовањем и реесконтовањем меница са роком не дужим од године дана.

На меници морају бити два потписа, од којих један мора бити од које пољопривредне задружне организације. Неће бити потребан потпис од стране пољопривредне задружне организације, ако се поред менице са два потписа даје још и залога у непокретности, или у пољопривредним производима или у папирима од вредности, или ако се даде меница са три потписа.

Уз услове помевуте у предњем ставу моћиће Аграрна Банка и преузети на конвертирање менице пољопривредника које се налазе код приватних банака или приватних лица.

в) Залогом пољопривредних производа;

г) давањем кредита на текући рачун пољопривредним задружним организацијама на подлози обвезница или меница.

Дугорочни кредити могу се давати пољопривредницима само на подлози залог и непокретности (хипотека) и то само на куповање земље, конвертирање дуга, обезбеђеног залогом на непокретности, затим за подизање пољопривредних зграда или за провађање мелиорације али не преко 50% од процењене вредности.

2. Даваће кредите задругама, њиховим савезима, аграрним заједницама и др. сличним земљорадничким удружењима произвађача или потрошача било реесконтовањем њихових меница било отварањем текућих рачуна, а нарочито у циљу помагања развита задружног пољопривредног обрта и пољопривредне индустрије и у циљу олакшања увовчења земљорадничких производа и олакшања њиховог извоза.

3. Помагаће финансијски установе поменуте под бр. 2. у циљу подизања стоваришта (магацина) за смештање пољопривредних производа, као и за организовање заједничке продаје пољопривредних производа смештених у таква стоваришта.

4. Примаће улоге на штедњу на штедне књижице.

5. Емитоваће заложнице под условима назначеним у чл. 53.—66. овог Закона.

Члан 12.

Управни Одбор одлучиће када ће се започети са појединим пословима поменутим у чл. 11. и прописаће потребне правилнике за поједине гране банчиног пословања. Све ове правилнике мора да одобри Министар Пољопривреде по саслушању Председника Министарског Савета.

Члан 13.

Банка ће се моћи у циљу добивања потребних средстава за свој рад служити и кредитом код Народне Банке, Државне Хипотекарне Банке, Поштанске Штедионице и код приватних новчаних завода у земљи и у иностранству.

IV Банчина Управа

1) Управни Одбор.

Члан 14.

Банчиним пословима управља Управни Одбор. Он заступа банку по прописима Трговачког Закона.

Чланови Управног Одбора су по закону одговорни за вођење послова.

Члан 15.

Управни Одбор састоји се из 15 чланова укључно председника.

Председник се поставља Краљевим Указом на предлог Министра Пољопривреде, а по саслушању Председника Министарског Савета, 7 чланова поставља Председник Министарског Савета на предлог Министра Пољопривреде, а осталих 7 бира Збор акционара.

Председник и чланови Управног Одбора постају односно бирају се на три године.

Од ових чланова 6 су који бораве у Београду.

После прве и друге године радње бившине од првопостављених односно изабраних 14 чланова Управног Одбора отступају свагда по 4 на које коцка падне. Њихова ће се места попунити постављањем или избором, према томе да ли је коцка пала на постављеног или изабраног члана. После треће године одступиће последњих 6 и њихова места ће се на поменути начин попунити. Доцније одступиће свагда они чланови, који су три године потпуно одслужили.

Чланови који отступају могу се опет поставити односно изабрати.

Ако број изабраних чланова Управног Одбора током године спадне испод половине, сазваће се ванредни збор акционара ради попуне Управног Одбора.

Члан Управног Одбора који се поставља или изабере да ступи на место члана, који је умро или дао оставку, остаће члан само на оно време које је имао да одслужи члан на чије је место ступио.

Члан 16.

Управни Одбор бира сваке године из своје средине једног подпредседника.

Члан 17.

Управни Одбор састаје се редовно једанпут у месецу, а иначе кад год то председник или његов заменик нађе за потребно, или ако то затраже бар три члана Управног Одбора.

Управни Одбор не може пуноважно решавати, ако нису сви чланови позвани и није присутно бар пет чланова (укључно члана који председава).

Одлуке се доносе већином гласова. У случају једнаке поделе гласова одлучује глас председавајућег.

Члан 18.

О свакој седници Управног Одбора водиће се записник, у који ће се бележити имена чланова који су присутни, укратко предмет дискусије, решење и кратки разлози за таква решења, као и одвојена мишљења.

Записник ће потписивати сви присутни и записничар којег је за то одредио председник.

Члан 19.

Управни Одбор одлучује о свим банчиним пословима, који нису изречно придржани за Збор акционара.

Управни Одбор може за непосредно вођење банчних послова уз председника односно подпредседника изабрати из своје средине ужи (извршни) одбор од највише три лица од којих бар двојица морају бити од постављених чланова Управног Одбора. Тако исто може Управни Одбор неким или неколицини од својих чланова или банчних чиновника за одређено или неодређено време уз опозив поверити да обављају одређене банчине послове.

Члан 20.

У дужност Управног Одбора спада нарочито:

- 1) да одређује кредите;
- 2) да повремено прегледа опште стање банке и банчних послова;
- 3) да се стара за уредно вођење пословних књига;
- 4) да коначно утврђује и подноси збору акционара биланс рачуна губитка и добитка и предлог за поделу добитка;
- 5) да одређује каматну стопу за есконтовање меница, затим каматну стопу за разне зајмове придржавајући се при томе прописа овог Закона (чл. 12. став. 2.) и да прописује услове, по којима ће се остали банчини послови радити;
- 6) да прописује све правилнике банчине (чл. 12. став 2.);

7) да решева где има да се отворе филијале или експозитуре (члан 4.);

8) да одређује колики ће се део новца, који је на расположењу употребити за коју грану банчиних послова;

9) да решава хоће ли се парница водити или предузимати; и

10) да одређује оне чиновнике банчине који ће потписивати фирму банчину.

Члан 21.

У дужности председника банчина спада:

1) да сазива и председава у седницама Управног и ужег (извршног) Одбора и Збора акционара;

2) да се стара о извршењу одлука Управног Одбора и Збора акционара; и

3) да води врховни надзор над банчиним пословањем.

Ако је председник одсутан или спречен, заступа га подпредседник, а ако је и он одсутан или спречен, онда по годинама најстарији члан Управног Одбора.

2) Надзорни Одбор.

Члан 22.

Надзорни Одбор састоји се из 7 чланова од којих по једнога поставља Министар Пољопривреде и Министар Финансија, а петорицу бира збор акционара, и то први пут на годину дана, а после на три године.

Ако током године спадне број чланова Надзорног Одбора испод три члана, онда се мора одмах сазвати ванредни збор акционара за полуну упражњених места.

Надзорни Одбор избира у својој првој седници из своје средине председника и подпредседника.

Члан 23.

Надзорни Одбор се састаје бар једанпут месечно ради извршења свог задатка, а иначе кад год то нађе

за потребно председник или ако то траже бар два члана овог Одбора или два члана Управног Одбора.

За пуноважне одлуке Надзорног Одбора треба да је присутно бар три члана.

Одлуке се доносе већином гласова. При једнакој подели гласова одлучује глас онога, који председава.

О седницама Надзорног Одбора водиће се записник који ће потписати сви присутни

Члан 24.

Надзорном Одбору је дужност:

- 1) да надзире рад Управног Одбора;
- 2) да тражи обавештења о току друштвених послова;
- 3) да повремено прегледа банчине књиге и банчине благајнице;
- 4) да испитује месечве и годишње рачуне и предлоге о подели добитка;
- 5) да о своме раду подноси извештај збору акционара;
- 6) да сазива ванредни збор акционара кад нађе да су издате одлуке које сеprotиве Закону или да то иначе захтевају интереси друштвени.

3) Збор акционара.

Члан 25.

Зборови акционара су редовни или ванредни, а држе се у седишту Банке.

Редовни годишњи збор држи се сваке године најдаље до краја априла.

Ванредни збор се сазива:

- а) кад Управни Одбор то нађе за потребно;
- б) кад Надзорни Одбор то затражи; и
- в) кад то писмено траже акционари, који имају право гласа на збору и који представљају бар једну десетину целокупног акционарског капитала.

Члан 26.

Зборове сазива председник банчин или његов заменик објавом у Службеним Новинама. Председник може наредити да се сазив збора објави и у другим новинама.

Објава треба да је обелодањена најмање тридесет дана пре дана у који ће се збор одржати.

У објави мора да се означи: дневни ред, место и време збора, као и место где треба депоновати акције.

Акције се морају депоновати најдаље на 10 дана пре дана одређеног за збор.

Члан 27.

На збору може учествовати сваки акционар. Акционар може овластити другог акционара да га заступа на збору. Правна лица (друштва, корпорације и т. д.) заступаће њихови законити заступници или лица, која су за то опуномоћена од законитих заступника. Малолетнике и друга лица под старатељством (скрбништвом) заступаће њихови стараоци (тутори, скрбници).

Члан 28.

На збору даје сваких 10 акција један глас. Акционари са мање од 10 акција могу заједнички овластити једног од њих да их заступа са бројем гласа, који пада на укупни број њихових акција.

Члан 29.

Да се збор може држати треба да на њему буду присутни акционари, који представљају најмање једну трећину банчиних акција, а међу њима и акционари, који заступају најмање једну трећину акција, које се не налазе у рукама Државе или Класне Лутрије.

Ако се на заказани дан до 11 часова пре подне не јави довољан број акционара, збор ће се одложити и најмање за десет дана одржати други с онолико акционара колико их буде дошло.

Члан 30.

На збору расправља се само о оним предметима, који су означени у објављеном дневном реду.

На збору се одлуке доносе простом већином гласова. При једнакој подели гласова сматра се да је предлог одбачен.

О престанку банке моћи ће донети одлуку само онај збор, на коме су заступане најмање три четвртине банчиних акција.

О збору се гласа тајно, ако збор не врши тај избор једногласно акламацијом. О другим предметима гласаће се тајно, ако то тражи већина на збору присутних акционара.

Члан 31.

Редовни збор решава:

1) о годишњем рачуну (билансу), који Управни Одбор треба да подноси о предлогу Управног Одбора, о подели добити и о разрешници која се издаје Управном и Надзорном Одбору за рад у минулој години;

2) о збору и смењивању чланова Управног и Надзорног Одбора;

3) одобрава правилник о постављењу, унапређењу, отпуштању и пензионисању чиновника и осталих банчиних намештеника;

4) о повећању или смањењу акцијског капитала;

5) о измени статута;

6) о спајању друштва с којим другим друштвом;

7) о закључењу уговора са којим другим друштвом о вођењу свих или неких друштвених послова на заједнички рачун, (картелни уговори);

8) о престанку друштва и о постављењу ликвидатора;

9) о другим предлозима, који су објавом стављени на дневни ред.

Одлуке о предметима поменутих под тач. 4—7) пуноважне су ако за њих гласају акционари, који представљају најмање две трећине, а одлуке о поменутих предметима под тач. 8) само ако за њих гласају акционари, који представљају најмање три четвртине на збору заступљених акција.

За једне и друге одлуке потребно је да их поред тога одобри Председник Министарског Савета на предлог Министра Пољопривреде.

Члан 32.

О расправама и одлукама збора акционара водиће се записник. Тај ће записник потписати председник односно онај члан Управног Одбора који је председавао у збору, записничар (деловођа) кога је за то одредио председавајући као и два акционара, које је за то одредио збор акционара. Записнику ће се додати број Службених Новина у којем је објављен сазив збора као доказ да је сазив збора прописно извршен као и списак акционара и заступника акционара који су учествовали у збору. Код сваког од њих треба навести колико који заступа акција.

4) Банчино особље.

Члан 33.

На челу банчиног особља стоји главни директор. Њега поставља Управни Одбор.

Главни директор води све послове у банци у име и под надзором Управног Одбора, а по његовим путама и одговоран је њему за сва извршења.

Главни директор је референт Управног Одбора и учествује у његовим седницама.

Члан 34.

Остало банчино особље поставља, унапређује, пензијонише и отпушта Управни Одбор. Он се имаде при томе придржавати правилника о постављању, унапређењу, пензијонисању и отпуштању чиновника и осталих банчних службеника, који буде одобрио збор акционара (члан 32. тачка 3.)

5) Биланс, подела добиши и општи резервни фонд.

Члан 35.

На крају сваке пословне године саставља Управни Одбор општи инвентар и биланс.

Пословна година почиње 1. јануара, а свршава задњим даном децембра по новом календару. Но прва пословна година изузетно почиње чим се конституише друштво, а свршава се 31. децембра следеће године.

Члан 36.

При састављању биланса мора се Управни Одбор придржавати односних прописа Закона о Акционарским Друштвима.

Члан 37.

До краја јануара сваке године Управни Одбор предаје биланс Надзорном Одбору на преглед.

Надзорни Одбор најдаље за тридесет дана откад је примио биланс има да га прегледа, о томе прави записник и подноси свој извештај редовном збору акционара.

Редовни збор акционара одлуком, која је донесена већином гласова, или одобрава биланс или одређује нарочити стручни одбор ван чланова управе банчине да га прегледа.

Члан 38.

Биланс и рачун добитка и губатка објавиће се најмање на десет дана пре дана у који је сазван збор акционара у Службеним Новинама, а по одлуци Управног Одбора и у другим новинама.

Члан 39.

Приход банчин по одбитку свих трошкова рада за време пословне године представља чисту добит.

Од чисте добити издвојиће се пре свега износ који је потребан да се на акције које се не налазе у рукама Државне или Класне Лутрије исплати дивиденда од 6%; од остатака чисте добити одбиће се најмање 10%, а највише 20% за дотацију општег резервног фонда. Остатак употребиће се према одлуци за дотацију фонда за обезбеђење посебних банчних обвезница (заложница) (чл. 64.), за награду члановима Надзорног Одбора, за тантијем члановима Управног Одбора и банчним чиновницима, према правилнику који прописује Управни Одбор, који одобрава Министар Пољопривреде по саслушању Председника Министарског Савета, као и за дивиденду на акције које се налазе у рукама Државе или Класне Лутрије до висине од 6%. Евентуални преостатак употребиће се за повећање дивиденде преко 6% (ва супердивиденду) ако збор акционара о употреби тога преостатка што друкчије не наређује.

Члан 40.

Право на дивиденду застарева за пет година, рачунајући од дана када је банка преко Службених Новина објавила да ће дивиденду исплатити.

Члан 41.

Општем резервном фонду је циљ да покрије могући губитак на капиталу банчином. Ако резервни фонд до-

стигне половину уплаћеног капитала, обуставља се даља дотација све док не спадне испод тог највишег износа.

О резервном фонду водиће се посебан рачун.

Приход резервног фонда иде на појачање његово.

6) Престанак банке и ликвидација.

Члан 42.

Осим случајева спајања банке с којим другим друштвом (фузије) и стечаја, престаје банка кад то закључи збор акционара (члан 31. став 2) и ако тај закључак одобри Председник Министарског Савета на предлог Министра Пољопривреде, (чл. 31. став 3.) У таквом случају збор акционара изабраће у исто време и ликвидаторе и одлучиће о модалитетима ликвидације.

7) Надзор државни.

Члан 43.

Надзорно право државно над банком врши Влада Краљевска преко нарочитог Комесара, кога поставља Краљ Указом на предлог Министра Пољопривреде по саслушању Председника Министарског Савета.

Принадлежности и функциони додатак, које прима Влади Комесар падају на терет Привилеговане Аграрне Банке.

Члан 44.

Комесару је Владином дужност да надзирава рад управних органа, а нарочито у смеру да се тај рад не коси са прописима Закона и ових статута. Исто тако спада њему у дужност да припази на то, да се управа банчина при издавању заложница придржава прописа овог Закона о томе. У том циљу треба Комесар да присуствује седницама Управног Одбора, затим редовном прегледању касе и књига банчаних као и зборовима акционара. Комесар има право тражити објашњења преко

директора банчина по предмету своје дужности, и ти органи дужни су да му по своме најбољем знању дају. Комесар има поред тога још и право да нареди прегледање рачуна и књига банчјивих по стручним лицима, а исто тако може преко стручних лица (ревизора) да прегледа и пословање свих задружних установа, које се служе кредитом од банке. Трошак овог прегледавања пада на терет банке.

Члан 45.

Кад год би нашао да је нека одлука било управних органа било збора акционара противна законима или овим статутима или интересима банчиним, Комесар има право и дужност да извршење таквих одлука обустави, и то на седници, на којој је решење донесено. У року од 15 дана подноси он извештај Министру Пољопривреде и док од овога не дође решење, одлука се не може извршити. Министар Пољопривреде издаће решење најдаље у року од 15 дана одкад му је ствар достављена, а ако у том року не донесе, онда се одлука може извршити.

Члан 46.

У случају да је Комесар спречен да врши своју дужност, Министар Пољопривреде поставиће му привременог заступника.

II. ОДСЕК

Повластице банчине.

Члан 47.

Банка има право да на свом печату носи грб Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца.

Члан 48.

Привилегована Аграрна Банка има сва она права

и све оне повластице, које су дате Државној Хипотекарној Банци по прописима члана 47. до 62. Закона о уређењу Управе Фондава.

Члан 49.

За све спорове било банчине против других било других противу банке надлежан је стварно надлежни суд у Београду; тако исто и за спорове њених филијала надлежни су судови који су у месту ових филијала. Али то не вреди за спорове за које по прописима Закона о судском поступку у грађанским парницама постоји искључива надлежност којег суда.

Члан 50.

Држава јамчи за улоге на штедњу поверене банци, а тако исто и за исплату обвезница (заложница) које банка буде смитирала.

Држава јамчи поред тога и за исплату дивиденде до износа од 6% на акције.

Члан 51.

Акције банке моћиће се употребљавати за кауције једнако као и државни папир и папир пупиларне сигурности. Њих ће као такве моћи примати у залогу (ломбардовати) Народна Банка, Државна Хипотекарна Банка и Поштанска Штедионица.

Члан 52.

Банка се ослобођава плаћања свих државних и самоуправних такса при оснивању и издавању својих акција.

Исто тако се имовина и приходи банчини ослобођавају свих државних и самоуправних пореза, приреза, такса и других намета, које год врсте.

Такође су купони са акција банчиних ослобођени свих државних и самоуправних пореза и приреза.

III. ОДСЕК

Заложнице банчине.

Члан 53.

Ради набавке потребних новчаних средстава за давање хипотекарних зајмова, банка може емитовати заложнице и ове своје заложнице како продавати тако и у залогу давати.

Члан 54.

Заложником се обавезује банка да ће, њеном имаоцу плаћати уредно интерес и исплатити му назначену вредност под условима наведеним у самој заложници.

Члан 55.

Банка издаје своје заложнице на подлози зајмова издатих на непокретности.

Она према томе не сме имати у оптицају више заложница него што изнаша износ издатих и хипотеком обезбеђених зајмова.

Члан 56.

Заложнице банчине гласе на доносиоца.

Заложнице ће бити снабдевене полугодишњим купонима и талоном за купоне.

Члан 57.

Облик заложница банчиних прописује Управни Одбор и објављује га у „Службеним Новинама“.

Заложницу оверава и потврђује да су на основи хипотекарне залоге и у границама прописаним чл. 55. издате, Комесар Владин (чл. 44.).

Члан 58.

Интерес на заложнице рачуна се полугодишње и исплаћује се по истеку сваког полугодјашта.

Члан 59.

Банке исплаћују своје заложнице путем извлачења. Извлачење се врши по унапред утврђеном амортизационом плану, који утврђује Управни Одбор у споразуму са Министром Пољопривреде.

Члан 60.

Извлачење заложница врши јавно комисија од три члана Управног Одбора које Управни Одбор одреди, и у присутности Комесара Владиног (чл. 44.).

Бројеви извучених заложница објављују се преко „Службених Новина“, а поред тога и у другим новинама, које Управни Одбор за то изабере.

Члан 61.

Извучене заложнице исплаћују се о року.

За исплату се, поред заложница, морају поднети и сви купони којима рок за исплату није стигао, као и дотични талон за купоне.

У противном случају, одбиће се од суме, која се по заложници има исплатити, вредност свију оних купона, којима рок још није стигао, а који не буду уз заложницу поднесени.

Исплаћене заложнице неће се више пуштати у саобраћај, него ће се уништити на начин, који ће бити предвиђен посебним правилником.

Члан 62.

Банка издаје заложнице на суме дељиве са 100.

Члан 63.

За тачно плаћање интереса и исплату заложница јамче сва потраживања банчина по зајмовима издатим на непокретна добра, посебни фонд за обезбеђење заложница (чл. 40.), затим општи резервни фонд, сва покретна

и непокретна имовина банчина, а напоследку по чл. 51. овог Закона и Држава.

Члан 64.

За наплату својих тражбина, банка ће примати извучене заложнице, као и њихове купоне, којима је рок за исплату стигао, у пуној вредности њиховој.

Члан 65.

Заложнице банчине сматрају се у свему као државне хартије од вредности, и ослобођене су заједно са купонима свију такса и дажбина.

Оне ће се примати у кауцији на свима државним благајницама, по њиховој пуној именованој вредности.

IV ОДСЕК

Прелазна и завршна наређења.

Члан 66.

Кад овај закон добије обавезну снагу поставиће се одмах Комесар Владин (чл. 44.). Њему спада у дужност да учини што је потребно да се изврши конституисање Привилеговане Аграрне Банке. У том циљу сазваће најдаље у року од месец дана пошто је цео акцијски капитал уписав, збор акционара. Овоме ће збору бити задатак да изабере чланове Управног и Надзорног Одбора.

Члан 67.

Чланови 2.—7., 9., 12.—14., 16.—18., 22., 23. и 40. Закона о пољопривредном кредиту од 12. јуна 1925. године¹, који се односе на месне и обласне задруге за пољопривредни кредит, остају и даље на снази.

Овлашћује се Министар Пољопривреде да по одобрењу Председника Министарског Савета чланове 1., 8., 10., 11., 15., 19., 20., 21., 34., 35., 39., 41.—43., Уредбом саобрази овом Закону и да пропише поближе одредбе

¹) Види књ. VII. стр. 63.

потребне за извршење поменутих прописа Закона о пољопривредном кредиту који су одржани на снази. Остали прописи тог закона престају важити кад овај Закон добије обавезну снагу.

Члан 68.

Привилегована Аграрна Банка ће чим буде постављен Управни Одбор одмах преузети послове Дирекције за пољопривредни кредит, која се истовремено укида. Сва актива и пасива Дирекције за пољопривредни кредит прелази на банку, и то на основу коначног биланса. Но Држава јамчи Привилегованој Аграрној Банци за она потраживања преузета од Дирекције за пољопривредни кредит, која се неби могла наплатити (чл. 8.).

До дава преузимања послова од стране Привилеговане Аграрне Банке, послове Дирекције за пољопривредни кредит, отправљаће досадашњи њени органи.

Даном предаје послова Дирекције за пољопривредни кредит Привилегованој Аграрној Банци, разрешавају се дужности сви досадашњи чиновници Дирекције за пољопривредни кредит. Управни Одбор Привилеговане Аграрне Банке одлучиће које ће од ових чиновника преузети за банку и новим постављањем одредиће им положаје, плате и дужности.

Члан 69.

Обласне задруге по Закону о пољопривредном кредиту постаће за кредите које су примиле од Дирекције за пољопривредни кредит дужници Привилеговане Аграрне Банке. За уплаћене уделе месне и обласне задруге за пољопривредни кредит добиће акције Привилеговане Аграрне Банке.

Члан 70.

Привилегованој Аграрној Банци предају се на расположење народни привредни фондови већ депоновани

код Државне Хипотекарне Банке као што су фонд за набавку семена, ветеринарске закладе, фондови за унапређење риболова, тријетених станица за уређења река и потока и исушење мочвара у Хрватској и Славонији, фонд вода, града, стоке, кошевине хране сеоских општина као и непотрошиве главнице имовинских општина, и фондови земљорадничких заједница, које би се имале предавати Државној Хипотекарној Банци по Закону о изменама и допунама у Закону о уређењу Управе Фондова од 30. марта 1922. године.

Нови улози имовних општина и земљишних заједница имају се одмах на захтев привилеговане Аграрне Банке код ње положити.

У колико су горњи фондови већ депоновани код Државне Хипотекарне Банке а нису још предани досадашњој Дирекцији за Пољопривредни Кредит, они ће се према потреби Привилеговане Аграрне Банке, а најдаље у року који одреди Управни Одбор по одобрењу Министра Пољопривреде предавати на руковање Банци.

За све ове фондове јамчи Држава и свима њима плаћаће Привилегована Аграрна Банка највише до 4% интереса.

Члан 71.

У колико овим Законом није шта друкчије наређено важе и за Привилеговану Аграрну Банку прописи Закона о акционарским друштвима.

Члан 72.

Прописи статута Привилеговане Аграрне Банке, предвиђени овим Законом (I Одсек, чл. 1.—47.), моћи ће се изменити закључком збора акционара саобразно прописима члана 31., ст. 2. и 3., изузевши прописе члана 1., о циљу друштва, затим чл. 11. о пословима банчиним, члана 12. ст. 2. о потреби одобрења правилника, члана 15. ст. 1. и 2. о броју чланова Управног Одбора и начину

Њиховог постављања, и чл. 44.—47. о надзору државном. Сви овде споменути прописи моћиће се изменити само Законом.

Члан 73.

Кад овај Закон добије обавезну снагу, добијају способност меничног задужења сви земљорадници у нашој земљи, изузетно од прописа који важе о томе по трговачким законима Краљевине Србије и Црне Горе.

Члан 74.

Овај закон ступа у живот и добија обавезну снагу кад се обнародује у „Службеним Новинама“. Истим даном престају важити сви други законски прописи њему противни.

Број 30630

16. априла 1929. год.

у Тополи.

АЛЕКСАНДАР с. р.

Министар Пољопривреде,

Д-р Франгеш, с. р.

Видео и ставио Државни Печат,

Чувар Државног Печата,

Министар Правде,

Д-р М. Сршкић, с. р.

Председник Министарског Савета

и Министар Унутрашњих Дела,

Почасни Ађутант Њ. В. Краља.

Дивизијски Ђенерал

Петар Р. Живковић, с. р.

Жалбе су основане у толико, што на основу стања ствари изнесеног у пресуди Апелационог Суда овај Суд не може донети одлуку пре, него што се то стање ствари упоштуни на тај начин, што ће туженога лично пред судом саслушати, постављајући му питања, која би била потребна за оцену његовог душевног стања и подобности да самостално управља својим имањем.

У вези с овим потребно је установити, како је тужени до сада руковао имањем, односно: да ли његови поступци у руковању одају такву слабоумност, последица које би била та, да није способан самостално управљати имовином.

Са ових разлога у смислу §. 543. грађ. п. п. ваљало је пресуду Апелац. Суда разрешити не упуштајући се у оцену осталих жалби и установити ревизионе трошкове, с обзиром на то, што странке нису биле присутве.

92.

1. За оправку, коју је учинио службеник без овлашћења послодавчева и за коју послодавац није тражио и добио награду, одговара само дошични радник. II. Ту околност, да је суд вере дао исказу сведока, суд не мора нарочишо образложити.

Касациони Суд Одељење Б., у Н. Саду
(бр. Г. 574/1928.)

Касациони Суд одбија ревизиону молбу тужиоца, и осуђује га да плати туженој фирми, на руке њеног правобраниоца, 202 (двеста два) динара ревизионог трошка, под претњом принудног извршења.

Разлози: Тужилац се жали да је прививни суд из доказног материјала извео погрешан закључак: да ону ситуацију, у погледу његовог мотора, на којој се оснива његова тужба није створила тужена фирма, већ њени раденици, који су поступали по његовој њима упућеној молби. Такав закључак је резултат повреде §. 368. Гр. п. п.,

коју је призивни суд учинио тим што није њега, тужиоца, саслушао под заклетвом, у циљу недопуњења исказа сведока П. и Е. на околност да је он наручио општу оправку целог мотора, а не само појединих специјалних делова. Даље је суд повредио правило из §. 312. Гр. п. п. кад је заклео раденике тужене фирме, иако су ови сведоци у највећој мери заинтересовани. С тим, пак, у вези, суд је повредио и правило из §. 270. Гр. п. п., јер ничим није образложио зашто уважава исказ тих сведока. Најзад, у том погледу, суд је повредио и материјално правно правило, кад није узео у обзир правно начело да радници једне фирме увек раде у њено име, па макар радили и без њеног налога, већ на налог наручитеља рада, и да је њихова фирма увек за њихов рад одговорна, јер се мора претпоставити да су у њено име извршили и рад за који нису имали налога, у колико фирма не би доказала да је противна страна затражила известан рад изрично само од њих лично, што она у овом случају није доказала.

Ове жалбе нису основане. Суд није по закону био обавезан да тужиоца саслуша под заклетвом, а из његових осталих разлога види се на ком доказном основу прима чињенично стање као утврђено, тако да му није била ни дужност да нарочито разлаже зашто у тај доказни основ није узео и саслушање странака под заклетвом. Према томе, призивни суд није повредио одредбу §. 368. Гр. п. п., као што се тужилац жали. Исто тако, он није повредио ни одредбе §§. 312. и 270. Гр. п. п., јер је у дискрецијонарној власти суда да оцени да ли је исказ сведока веродостојан или није, па да ли га треба, са тога разлога, заклетити или не, а по одредби §. 270. Гр. п. п. суд је само дужан да наведе разлоге на којима оснива своје убеђење, и не мора нарочито образложити зашто неком сведоку верује. Како жалилац само на том основу напада чињенично стање, а иначе не наводи ништа из садржине самих доказа, из чега би призивни суд био, очито погрешним закључком, утврдио то чињенично стање, тужиочева жалба у том погледу није основана.

Једнако неоснована је његова жалба и у погледу повреде материјалних правних правила. Према утврђеном а безуспешно нападнутом чињеничком стању, које је и за ревизиони поступак меродавно, тужилац је туженој фирми платио за оправке оних делова своје моторске инсталације који су назначени у рачунским ставовима тужене фирме, па како међу тим ставовима нема оних делова мотора у којима је настао узрок за распрснуће мотора, а утврђено је још и то да је службеник тужене фирме, на своју руку и по нарочитој жељи тужиочевој, при оправљању дирао и у оне делове мотора који су доцније изазвали његово распрснуће, иако за то није имао наређења тужене, нити је ова за оправку тих делова рачунала односно примила какву зараду, па је, при том оставио неке шрафове непритегнуте довољно, и тако узроковао распрснуће мотора, то је суд без повреде материјалног правног правила извео правни закључак: да одговорност у таквом случају не може да терети тужену, иако би, иначе, начелно одговарала за сваки рад свога службеника који би он у њено име извршио, а за који би она примала награду, макар му га и не била унапред наредила.

С обзиром на те разлоге, тужиочеве су жалбе неосноване, па му је ваљало ревизиону молбу одбити, и осудити га, по §. 425. Гр. п. п., на сношење противничких ревизионих трошкова.

* * *

Када нека фабрика по жељи и молби трећег лица пошаље том лицу свога стручног радника да обави неку оправку, мишљења смо, да тада за рад тога радника безусловно одговара сама творница, чак и онда ако се тај радник том приликом прими да обави и неку другу оправку, у колико и овај други рад спада у оквир рада те творнице, јер тај по творници послати радник поступа у име фабрике. У пресуди изречено правило могло би важити само за тај случај, ако оно треће лице намерним обилажењем творнице, изречно само са радником жели склопити и склопити уговор.

93.

По §-у 34. Закона о судијама редовних судова, приватни тужилац нема права да се користи правним леком прошив ослобађајуће пресуде, те следствено шоме нема права ни да преузме оптужбу коју је државни тужилац напустио.

(Дисциплински суд Одељења Б. Београдског Касационог Суда у Н. Саду, Дисц. 22/1928)

*

По новом закону о судијама приватни тужилац у опште нема никакве ингеренције на дисциплински поступак.

94.

Призив прошив пресуда донесених у погледу дилашорних приговора има се уложити од дана проглашења пресуде.

**Касациони Суд Одељење Б., у Н. Саду
Вп. 1018/1928.)**

*

Ово правило важи и онда, ако је пресуда противно пропису и уручена странкама.

95.

Кр. јавни бележник у смислу прописа из зак. чл. XXXV: 1874. и зак. чл. VII: 1884., као и Уредаба од 8. децембра 1920. Бр. 41.501 и 41.503 не може странке засшупати у парници пред судом.

**(Апелациони Суд у Н. Саду, као ревиз. суд
бр. Г. 273/1927)**

96.

Ако је странка, која је пропустила рочиште, знала за који је дан било одређено рочиште, онда се рок за предавање оправдања рачуна од дана пропуштенога рочишта, а не од дана кога је уручено решење о одбацивању призива због недоласка на рочиште.

(Касациони Суд Одељење Б., у Н. Саду
бр. Вп. 3/1924.)

Касациони Суд Б. Одељење уток туженога одбија.

Разлози: У смислу 452. §-а г. п. п. молба за оправдање се има предати у року од 15 дана, рачунајући од дана пропуштенога рочишта. Призивно рочиште које је тужени пропустио, било је 19. новембра 1922. године, а молбу за оправдање предао је тужени тек 11. јануара 1923. год. дакле у року после 15 дана.

Истина је да тужени решење призивног суда, којим му је његов призив са разлога изостанка од расправе, одбачен, тек 28. децембра 1923 год. примио, али се зато његова молба за оправдање ипак не може сматрати као да је у законитом року поднесена, јер се из саме његове молбе види, да је он знао, да је рочиште 29. нов. 1922. г. било заказано и знао је и то да на то рочиште није приступио. Са овога разлога умесно је призивни суд молбу за оправдање одбио.

* * *

У случају пропуштеног рока, молба ради оправдања има се поднети оном суду, код кога се имала извршити пропуштена радња. Према томе, да би се оправдало пропуштање призивног рока, молба се има предати пред I. степеним судом, јер се призив по §-у 481. Гпп. тамо има предати; молба ради оправдања пропуштеног рока за ревизиону молбу, из истог разлога има се предати призивном суду (§. 527. Гпп.). Првостепени односно призивни суд ће молбу ради оправдања уз призивну односно ревизиону молбу подастрити (§. 483. и §. 528.) призивном односно реви-

зионом суду, као суду, који је у смислу §-а 454. Гпп. позван да реши молбу ради оправдања. — Рок за оправдање је 15 дана, само по §-у 633. Гпп. је 8 дана.

97.

I. Дејство стечаја почиње од дана када је одлука стечајног суда о ошварању стечаја, код суда извешена. — II. Када је виши суд правомоћно обуставио по окружном суду ошворен стечај, тада се дејство касније на молбу самога презадуженога ошвореног стечаја не може проширати унаштраг на дан првобитно ошвореног и обустављеног стечаја. — III. Док од стране груншовне власти није решена молба ради неког убележења, дошле ни нема места шужби ради брисања тога права.

(Касациони Суд Б. Одељење, у Н. Саду бр. Г. 431/1928.)

Касациони Суд ревизионој молби тужених места даје, пресуду Апелационога Суда мења, тужитеља са тужбом одбија и осуђује га да туженима, на руке њиховога правозаступника, плати, у року од 15 дана под претњом оврхе 4092 дин. првостепених, 1000 динара призивних и 2000 динара ревизионих трошкова.

Разлози: Пресуду Апелационога Суда напали су ревизионом молбом тужени: жале се између осталог, да се тужитељ имао са тужбом одбити и стога, јер је стечај над презадуженим отворен тек решењем Окружног Суда у Сомбору од 30. октобра 1927., да је дејство стечаја могло, према томе, почети тек тога дана, јер да је решењем Апелационог Суда од 26 марта 1927. прво решење Окружног Суда у Сомбору од 9. априла 1926. промењено и стечајни поступак обустављен.

Ова је жалба основана. Према пропису I. чл. стечајнога Закона, дејство стечаја почиње од дана када је

одлука Окружнога Суда о отварању стечаја код суда извешена. Према томе дејство стечаја, који је отворен 30. октобра 1927., решењем Окружног Суда у Сомбору бр. Ст. 693 64-1926. није се могло простирати унатраг до 9. априла 1926. када је стечај над презадуженим први пут отворен. Како је према томе ивична забелешка заведена у грунтовном листу пре 6 месеци од отворенога стечаја, ово се убележење, према последњем зачелу 27. §-а Стечајнога закона, не може нападати.

Но ваљало је тужбу одбити и из разлога тога што се она показује, за сада, преурањеном. Тужитељи тврде, а то се види и из тужби прикључених грунтовних уложака, да је поводом молбе тужених ради предбележења права залога, у грунтовном листу убележена само ивична белешка. Како, међутим, ивична белешка не значи још стицање никаквога права и како би, у случају да грунтовна власт молби ради предбележења права залога не да места, ивична белешка изгубила сваку ваљаност, имала се тужба и као преурањена одбити; утолико пре јер тужитељ није доказао да је право залога на некретнине презадуженога накнадно предбележено. Остале жалбе тужених као беспредметне отпадају.

Расположење у погледу трошкова оснива се на прописима 543. 508. и 425. §§. гр. пост.

*

Правно дејство стечаја отпочиње у 12 сати ноћу. Презадужени у поноћи губи право располагања и ако се против њега отвори стечај тога дана у 5 сати после подне. Све оно је ништавно, што презадужени учини на дан отварања стечаја. Ако н. пр. што отуђи, прибављач је дужан прибављену ствар повратити у стечајну масу. (§. 6.) — Губитак права на располагање наступа ipso jure, на основу самог закона.

Судска пракса. И ако је виши суд разрешио или и преиначио одлуку о отварању стечаја, извешена одлука о отварању стечаја, остаје у крепости све дотле, док се правомоћно не изрече да нема места отварању стечаја. (К. 418/1890).

98.

Не припада издржавање жени, која се без оправдана разлога није повратила своме мужу

и ако ју је муж озбиљно позвао да успосшави с њим брачни животи.

(Касациони Суд Одељење Б. у Н. Саду,
Г. 143/1928.).

Касациони Суд ревизиону молбу тужитељице одбија и осуђује ју да туженима, на руке њинога правозаступника, плати, за 15 дана под претњом оврхе, 412 динара (четири стотине и дванаест динара) ревизионих трошкова.

Разлози: Пресуду прививнога суда напала је ревизионом молбом тужитељица. Жали се да је прививни суд повредио како формално тако и материално-правна правила; да је нетачно установио чињенично стање ствари, не узимајући у обзир, резултат доказног поступка и исказе преслушаних сведока; да је нетачно установио да тужени није дао повода да га напусти. Није узео у обзир чињеницу да се тужитељица у два маха хтела туженоме вратити, но да је тужени изјавио да са њом неће да живи, те је тако он дао повода за одвојен живот. Нетачно је установио прививни суд да је тужени тужитељицу више пута позивао да му се врати, но да тужитељица позиву није хтела удовољити.

Ове жалбе тужитељичине нису основане.

Прививни суд установио је као чињеницу, на основу исказа преслушаних сведока, ценећи њихове исказе према пропису 270. §-а гр. пост. да је прворедни тужени тужитељицу у више махова позивао да му се врати, но да се тужитељица овоме позиву није хтела одазвати, што тужитељица, у осталом, и сама признаје. Неоснована је жалба туженога да је прививни суд ову чињеницу установио у противности са исказом преслушаних сведока, јер њу потврђују баш родитељи тужитељичини, Г. и жена му, преслушани као сведоци.

Како тужитељица, међутим, није пружала доказе и на околност, да се туженоме није могла вратити и са њиме успоставити заједнички живот, што би јој овај, услед злостављања туженога био онемогућен, налази Касациони Суд, да је тужени са своје стране, показао

сву вољу и намеру да са тужитељицом заједнички живот успостави. Ако би можда и стајали наводи тужитељице, да је прекид заједничкога живота тужени изазвао, сам прекид заједничкога живота, уколико овај тужитељици не би био онемогућен другим тешким грешењем туженога о супружанске дужности, не може се, сам за себе, сматрати таквом кривицом, која би давала право тужитељици на привремено издржавање и онда, када је доказано, да је тужени тужитељицу у више махова позивао да му се врати и на тај начин показао да се каје и ову везу да са тужитељицом заједнички живот успостави, чему, међутим, тужитељица није одговорила.

Тужитељица у ревизионој молби сама признаје да нема доказа на околност да ју је тужени приморао да га напусти; у исказима преслушаних сведока М. и супруге му, нема помена о томе да се тужитељица у два мала хтела вратити туженоме и да га је молила да ју прими, те према томе призивни сад није ову околност при доношењу пресуде ни могао узети у обзир.

Према оваком стајалишту Касационога Суда, остале жалбе тужитељице, као беспредметне, саме по себи отпадају.

Расположење о ревизионим трошковима оснива се на прописима 543. и 508. §§ гр. по ст.

* * *

Из праксе страних судова. §. 90. зак. чл. XXXI: 1894. по коме је муж дужан да на жељу женину осигура њезино издржавање, може се применити само на коначни развод брака, а не на привремено издржавање. (Курија 446/902).

Одлуке и установљења стања ствари судова, који разматрају парнице ради привр. издржања, покренуте пред среским судом, немају дејство пресуђене ствари за судове који суде у бракоразводним парницама. (Курија 2267/1915).

99.

Правно је правило, да је уговор о поклону правоваљано склопљен само у шом случају, ако

је предмет поклона одма и предаш примаоцу. Изјава да ће се поклон у будућности учинити, не ствара обавезу по којој би лице које обећава поклон ово обећање било дужно и извршити.

(Касациони Суд, Одељење Б., у Н. Саду,
бр. Г. 538/1927.)

Касациони Суд ревизиону молбу тужених одбија и осуђује их, да тужитељици, на руке њенога правозаступника, плате за 15 дана под претњом оврхе, 550 дин. (пет стотина педесет динара) ревизионих трошкова.

Разлози: Против пресуде позивнога суда поднели су ревизиону молбу тужени. Жале се да је позивни суд донео пресуду с повредом како материјално-правних а тако и формално-правних прописа.

1) Повредом материјално-правних прописа је позивни суд установио: да је даровање било за случај смрти и да је за ваљаност овакога даровања било потребно да оно буде учињено у форми која је прописана за тестаменте. Уложна књижица преписана је на име тужених још за живота тужитељичина, тужени су дакле још за живота њена стекли право власништва на улог и за ваљаност овакога правнога посла, између живих, тестаментарна форма није ни у ком случају потребна.

2) Неумесно је установљење позивнога суда да су тужени на преваран начин, и уз оштећење тужитељичине друге кћери преписали књижицу на своје име и тиме учинили грубу неблагодарност па да би даровање, све да је у корист тужених и било учињено, тужитељица имала право да опозове. О грубој неблагодарности, коју су тужени, бајаги, починили не може бити речи.

3) Формално-правни пропис је повредио позивни суд када је пресуду донео само на основу исказа сведока које је предложила тужитељица, док је одбио да преслуша сведоке које су предложили тужени, иако су тужени предложеним сведоцима хтели да посведоче баш једну битну околност: да им је тужитељица уложну своту одјеста поклонила.

Ове жалбе тужених нису основане. Тужени су, према записнику узетом код позивнога суда тражили, да се проведе допуна доказа преслушањем предложених сведока на околност, да им је тужитељица уложну књижицу поклонила и да је изјавила да ће послати своју кћер С. с налогом да књижицу преведе на име тужевих. Правно је правило да је уговор о поклону правоваљано склопљен само у том случају ако је он одмах и извршен т. ј. ако је предмет или право које се поклања, примаоцу дара одмах и предато. Изјава, да ће се поклон у будућности учинити, не ствара обвезу по којој би лице које поклон обећава ово обећање било у истини дужно и извршити. Како, међутим тужени траже преслушање сведока, на околност да је тужитељица изјавила да ће кћер С. тек послати да уложу књижицу на тужене препише а и не тврде, да ју је онда када је препис извршен баш тога ради послала, да се обећање о поклону изврши и да се књижица препише на име тужених као извршење овога обећања о поклону, нема повреде формално-правнога прописа у томе, што позивни суд није одредио преслушање по туженима предложених сведока на ову околност, јер би њихови искази, све када би и потврдили чињенице које тужени наводе, за решење спора били неодлучни.

Првостепени је суд оцењујући исказе сведока према пропису 270. §-а гр. пост. установио као чињеницу, да тужитељица улог туженима није поклонила. Ово стање ствари примио је позивни суд за исправно. Како, међутим, тужени не наводи такве повреде формално-правне природе, због којих би Касациони Суд био властан да према пропису 534. §-а гр. пост. ово стање ствари установљено на основу исказа сведока ревидира, оно је према пропису истога члана грађ. пост. и за Касациони Суд меродавно.

Питање да ли је даровање учињено за случај смрти, и да ли су тужени учинили грубу неблагодарност због које би тужитељи били власни да даровање опозову, за парницу је, после горњег стајалишта Касационога Суда,

неодлучно, те оно према томе, само по себи отпада.

Расположење о ревизионим трошковима оснива се на пропису 543. и 508. §§. гр. пост.

*

Судска пракса. Важност обећања, да ће се учинити даровање — каквим се има сматрати и обећање да ће се дати мираз — или право на тужбу, које потиче из таког обећања, није везано ни за какве формалности; стална судска пракса се формирала у том правцу, да се може судским путем остварити и обећање да ће се даровање у будуће учинити, ако је оно учињено озбиљно и ако је обдарени то обећање прихватио. (К. 4133/1912)

100.

Правно је правило, да жена има да следи свога мужа и да живи заједно с њим евеншуално и у његовој родитељској кући, у колико поступање од стране мужевљевих родитеља према њој не би било шаково да онемогуђује живиш у кућној заједници.

(Касациони Суд Одељење Б. у Н. Саду Г. 183/1928).

Касациони Суд ревизионој молби тужитеља даје места, пресуду призивног суда преиначује и разрешава брак, који је склопљен између тужитеља Л. У. и тужене супруге Л. У. пред државним матичарем у П. дана 17. новембра у 1921. год. и то из кривице тужене на темељу у §. 80. т. а. зак. чл. XXXI. из 1894. год. одређеног разводног узрока, те проглашује тужену кривом у смислу 85. §-а цитираног закона и осуђује ју, да у року од 15 дана под претњом принудног извршења исплати тужитељу у руке његова адвоката 1650 (једну хиљаду шест стотина педесет) динара првостепених, 400 (четир стотине) динара призивних и 500 (пет стотина) динара ревизионих трошкова.

Уједно одређује, да пресуда буде достављена државном матичару у П. ради забележбе развода брака.

Разлози: Тужитељ напада 11. степеву пресуду на основу §-а 534. Г. п. п. зато, што је чињенично стање установила са евидентно нетачном и мањкавом дедукцијом из утврђених чињеница односно у опреци са садржином парничних списа и што је повредила како формално, тако и материјално право.

Жали се тужитељ у својој ревизионој молби, да је прививни суд повредио материјално-правни пропис, садржан у т. а. и у последњој алинеји §-а 80. брачног закона, када је у пресуди својој констатовао, да је морао одбити тужбу зато, јер је нашао да ако је тужена напустила његову кућу и тиме повредила брачну дужност — која околност може послужити за основ развода брака — да ипак та повреда брачне дужности није тако тешка, да би му онемогућила даљи заједнички живот са туженом; надаље да она констатација прививне пресуде, да се изјава тужене: да ће се само онда вратити тужитељу, ако овај дође по њу, не може туженој уписати у терет у толикој мери, да се због тога разведе брак, такођер вређа материјално право будући да тужитељ није крив за то, што је тужена напустила његову кућу, па да зато није био ни дужан вћи по њу и молити ју, да се врати натраг.

Ова жалба је основана.

Према стању ствари, које је првостепени суд установио, а прививни суд прихватио, те које је првостепени суд установио, а прививни суд прихватио, те које ревизијом није нападнуто и тако је сходно пропису §. 534. Г. п. п. и за овај суд меродавно, тужена је напустила кућу тужитељеву за време док је он као војник био одсутан од куће. Узрок овоме напуштању мужевљеве куће био је наводно тај, што родитељи тужитељеви нису волели тужену; но тужена није током парнице пружила никаква доказа, да су било родитељи тужитељеви, са којима су заједно у кући живели, било пак тужитељ поступали с њоме тако, да би она била присиљена напустити кућу поготово то није био тужитељ, који је у то време као војник био ван куће.

Правно је правило, да жена има да следи свога мужа и да живи заједно с њим евентуално и у његовој родитељској кући, у колико поступање од стране мужевљевих родитеља према њој не би било таково да онемогућује живот у кућној заједници.

Па будући тужена није доказала таково поступање од стране тужитељевих родитеља, нити пак од стране тужитеља према њојзи које би оправдало напуштање куће, то је тужена без оправданог разлога напустила тужитеља и прекинула брачну заједницу те таквим својим понашањем намерно и грубо повредила ону дужност жене, да жена мора следити свога мужа и живети са њиме у брачној заједници; а како ни тужитеља не терети никаква кривица зато, што је тужена напустила његову кућу, то није овај ни био дужан ни по тужену и звати ју, да се врати натраг, већ је то дужна била тужена сама учинити, што ова међутим није учинила.

Из тих разлога ваљало је горњу жалбу узети у обзир, тужби места дати и одлучити као у диспозитивном делу ове пресуде.

Услед таковог правног стајалишта Касационог Суда остале жалбе ревизионе молбе постале су беспредметне и као такве нису ни узете у разматрање.

Расположење у погледу парничних трошкова оснива се на §§-има 543., 508. и 425. Гпп. те §. 18. зак. чл. 54. из 1912.

Види: књ. VII. 60

*

Из судске праксе страних судова. Брачни друг није дужан да следи свога брачног друга у такав стан, у коме живи сем овога потоњегга још и његова мати и сестра са својим мужем и децом. (Курија 33/1925).

Ни једна брачна страна се не може обвезати на то, да у заједничком стану трпа присуство других лица, који сметају унутрашњости брачног живота; али ако је један брачни друг пристао да заједно станује, у једном домазлуку са родитељима другог брачног друга, тада сагласни брачни друг само онда може одбити успостављање, ван кривице родитеља прекинутог брачног живота, ако докаже, да бесправно држање родитеља његовог брачног друга, озбиљно доводи у опасност миран и несметан брачни живот. (Курија 1983/1926.)

101.

I. Код ломбардног зајма преузимање и личне обвезе од стране дужника, има се изречно уговорити. Постојање личне обвезе поверилац мора доказати. — II. Доказну моћ неиспуњено потписаног обрасца обвезнице, суд слободно оцењује.

Касациони Суд Одељење Б., у Н. Саду
бр. Г. 423/1927.

Касациони Суд, Б. Одељење одбија ревизиону молбу тужитеља и осуђује га да туженој на руке њезиног адвоката плати у року од 15 дана, под претњом принудног извршења у име ревизионих трошкова 260 дин. словом двеста шездесет динара.

Разлози: Није основана она жалба ревизионе молбе тужитеља да је привилегијски Суд повредом правних правила и погрешним закључивањем из чињеница установио да тужена није преузела и личну обавезу за свој ломбардни дуг код тужиоца, јер је правно правило да се код ломбардног зајма преузимање и личне обавезе од стране ломбардног дужника има изречно уговорити и да постојање такве личне обавезе веровник мора доказати. Како пак та околност да је тужена међувремено вратила један знатан део свога дуга и да је после тога поновно подигла још већу своту не инволвира постојање личне обавезе, јер то може бити и код чисто ломбардних зајмова.

Та друга околност пак да је тужена потписала једну обвезницу такођер није довољна за установљење примања личне обавезе, јер је та обвезница потпуно неиспуњено потписана, дакле, није истављена у форми прописаној у 317. §-у г. п. п-а па стога привилегијски суд на основу 318. §-а г. п. п-а слободно и у смислу 270. §-а г. п. п-а оцењује доказну моћ те обвезнице, које се оцењивање у смислу 534. §-а г. п. п-а не може ревизијом напасти.

Молитељ ревизије тужилац тврди додуше да постојање и личне обавезе може и сведоцима доказати, но како је овај предлог изнео тек у ревизионом поступку, он се у смислу 535. §-а г. п. п-а не може узети у обзир.

Што се најзад тиче оних разлога које је тужитељ до сада у току парнице изнео, на усте овај Касациони Суд не може рефлектовати, јер они нису детаљно изнесени у самој ревизионој молби.

Како је према томе ревизиона молба неоснована, то ју је ваљало одбити и молитеља ревизије на основу 425, 508. и 543. §§-а г. п. п-а на снашање и ревизионих трошкова осудити.

*

Стална пракса.

Види: III. 22. 103. — VI. 39. 62. и VIII. 129.

102.

У парницама ради издржавања, у погледу оних рата које су постале плативе шест месеци пре и после покретања тужбе ради издржавања не може се применити §. 42. зак. чл. LX: 1881 ¹⁾

Касациони Суд Одељење Б. у Н. Саду
бр. Вп. 309/1928.)

Касациони Суд даје места утоку, преиначује решење другостепеног суда, дозвољава обустављање извршења поведеног на основу пресуде Среског Суда од 11. маја 1926. г. бр. 4254/26., у колико се односи на алиментационе рате које су доспеле раније од шест месеци пре подношења тужбе, дозвољава примање у судски депозит суме од 27.750 дин., коју је овршеник положио, и осуђује оврховодитељицу да овоме, на руке његовог правозаступника, плати 125 дин. уточног трошка, у року од 8 дана, под претњом принудног извршења.

Разлози: Срески Суд у С. на молбу Ж. П. а позивом на §. 42. Извршног Поступка, и с обзиром на чињеницу да М. Ј. води алиментациону парницу против Ж. П.

¹⁾ Види Грађ. децизију бр. XVI. од 1906. г.

